

Den 23 April 1853

Bruus, Orgeltoner, gjennem Kirken,
Hvor Venner hid den Döde bar,
Oplyst og dygtig i sin Virken,
En höitbegavet Aand han var.
Et Nu – han saae en Stjerne faldt, –
Og bort fra Jorden blev han kaldt.
Ton, Psalmesang, hen over Baaren,
Vai over den Du danske Flag!
Og Du, som græder, stands ei Taaren,
Den mildner Dig din Sörge-Dag.
Hvil Stöv i Fred, som Gud det böd,
Flyv, Sjæl, hen over Grav og Död!
Kun Stövet bringe vi til Jorden,
Det Bedre, Herlige, hans Aand,
Den er i Christo evig vorden,
Sprængt har den hvert sit Jordlivs Baand;
Kun ikke Mindets, ei det brast,
Den Bro, i Himlen ind, staaer fast!